

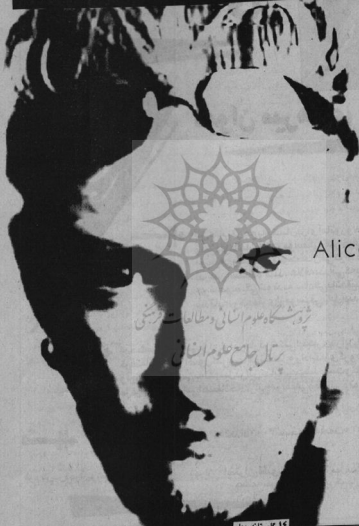
رنجی که هنر را نابود می کند

سهراب محبی • سروین شهابی پور

موسیقی

golemusic@yahoo.com

Alice in Chains

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی

از بسیاری جهات Alice in Chains گروه هوی متال
 بی‌چون و چرای اوائل دهه ۹۰ بود، گروه به‌گونه‌ای
 مساوی Affair هوی متال - Post-Van Halen و
 نواحی اندوه‌گین هست. پیشگ را نقش زندگی و
 صدایی عجیب و بی‌وج گرایانه را گسترش دادند که
 سختی Hard Rock را با نوای ظریف زمینی
 اکوستیک متعادل می‌کرد.

Alice in Chains در سال ۱۹۸۷ در سیاتل

آمریکا توسط Layne Staley (خواننده)، Jerry

Cantrell (خواننده - گیتاریست) Mike Starr

(بسیست) و Sean Kinney (درامر) شکل گرفت.

آن‌ها برای طرفداران متال خود به‌جد کافی

سنگین بودند تا این‌که موضوعات سیاه و خشونت

پلنگی شان آن‌ها را میان رده پیشاهنگان گروه‌های

گراچ سیاتل قرار داد.

این دوگانگی به آن‌ها کمک کرد تا آلبوم

دومشان - Dirt - Multiplatinum شود و از سوی

دیگر آن‌ها را از هم جدا کرد.

Jerry Cantrell همیشه به جریان اصلی تکیه

می‌کرد در حالی که Staley را جریان زیرزمینی

محبوب می‌ساخت. این درگیری‌ها گروه را در

سال‌های اولیه به لوج شهرت رساند اما پس از Dirt

این درگیری‌ها گروه را رنج می‌داد و باعث شد گروه

در ادامه مسیر در دهه ۹۰ دچار مشکل شود هیچ‌گاه.

نتواند از حاکمیت منتسب خود بهره گیرد.

Layne Staley بنده درونی گروه را در میانه

دهه ۸۰ در دبیرستان بی‌پیزی کرد و آن را Alice N

Chains نامید، نامی برای یک گروه به‌وی متال

تقلیدی با لباسی مبدل.

Staley در سال ۸۷ با Cantrell آشنا می‌شود و

با هم مشغول به کار می‌شوند و نام گروه را به Alice

in Chains تغییر می‌دهند. پس از آن Mike Starr

که دوست Jerry بود و Sean Kinney به گروه

مسی پیوندند و به‌اجرا در گلوب‌های سیاتل

می‌پردازند.

Columbia Records با آن‌ها در سال ۸۹

قرارداد می‌بندد و به سرعت شنوندگان خود را پیدا

می‌کند.

در اوائل سال ۹۰ قطعه We die young را

منتشر می‌کنند که در رادیوی متال hit می‌شود و

صحنه را برای انتشار نخستین آلبوم گروه

Facellit آماده می‌کند. آن‌ها آلبوم را با نوشتن در

Down in a Hole

آلبوم Dirt

ته چاله

مرا به تو نمی در این زهدان دفن کن

این بخش خود را به تو می‌سیارم

باران شن می‌بارد و من

با دسته‌گلی از گل‌های نادر در مقبره‌ی نیستنم - غرق در شکوفه

ته چاله و نمی‌دانم آیا نجات خواهم یافت

قدس را بنگ آن را چون گوری آراستادم

تو نمی‌فهمی آن‌ها فکر می‌کردند من باید چه‌کس باشم

اکنون بنگر مراد، مردی که از بودن با من دارد خود را.

ته چاله، احساس کوچکی می‌کنم

ته چاله، روح‌ام را از کف می‌دهم

می‌خواهم درنگشایم

اما بال‌هایم بارها انکار شده‌اند

ته چاله و همه سنگ‌ها را سرخای خود گذاشته‌اند

خوشبید را خوردم که زیانم را طعمش سوخته

معموم شده‌ام، به جرم لگد زدن به دندان‌هایم

دیگر نخواهم گفت از جنس‌های درویش‌ام

مرا به تو نمی در این زهدان دفن کن (آه می‌خواهم درون‌ات باشم)

این بخش خود را به تو می‌سیارم (می‌خواهم درون‌ات باشم)

باران شن می‌بارد و من

با دسته‌گلی از گل‌های نادر در مقبره‌ی نیستنم - غرق در شکوفه (می‌خواهم

درون تو).

شکاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
 رتال جامع علوم انسانی

گشایش کنسرت‌های Van Halen، Poison و Iggy Pop پشتیبانی کردند.

زمانی که Alice in Chains دومین آلبوم خود را منتشر می‌کرد، سیاتل به لطف موفقیت نبروترا مرکز توجه رسانه‌ها شد. نتیجه این بود که گروه را در بازار به‌عنوان گروه آلترناتیو می‌شناختند تا این‌که مثال

در تابستان ۹۲ "World?" منتشر شد که مقدمه‌ی قدرتمند برای Dirt بود. آلبوم در پایان سال ۹۲ با نقدهای خوبی مواجه شد. پس از انتشار آلبوم، Starr گروه را ترک کرد و جایش را Mike Inez باسیست سابق Ozzy Osborne گرفت. Dirt Platinum شد، اما انتشار تیره و سیاسی آمریکایی شایعات بسیار را در مورد علل اعتیاد Staley به هروئین دامن زد.

نقدها و اجرهای موفق Dirt باعث شد تا فروش به ۳ میلیون دلار برسد. علی‌رغم این‌که موفقیت آن‌ها ادامه داشت اما Staley به‌علت تشدید اعتیاد خارج از مسیر حرکت می‌کرد. اوایل سال ۹۴ در Jar of Flies منتشر می‌شود که نخستین EP بود که در صدر جدول موسیقی آمریکا قرار می‌گیرد. در اواخر سال ۹۵ Alice in Chains با کسب مجدد قوا آلبوم سوم را منتشر کرد که در جدول آمریکا رتبه اول را کسب کرد.

اما گروه همچنان در اجرای کنسرت ناتوان بود و نمی‌توانست Staley را به‌کار وادارد. Staley از زندگی قبل پروژهای جانی بنام Mad Season را آغاز کرده و خود را با آن مشغول می‌کرد. Alice in Chains در کنسرت Pearl Jam به همراه گروه‌هایی چون Screaming Trees، Jam، جندی پیش Layne Staley برآورد مصرف بیش از حد هروئین و کوکائین در آپارتمانش در سیاتل جان می‌سپرد. □

وقتی رنج هنر مند را از یاد می‌آورک

نیویورک تایمز، آوریل ۲۰۰۲

به‌دلایلی Alice in Chains هرگز نشانی را که به گروه‌های سیاتلی مثل Pearl Jam و Sound garden اطلاع می‌شد، تحت نام خود نبود. او هرگز با کمپنی‌های مستقلی کاملاً دست‌نخورده نرم نکرد و تقریباً به موفقیتی سریع دست یافت. با آن که ترانه‌های گروه همه باز حزن‌انگیز تیره گروه‌های grunge را داشت. اثری گیتار Jerry Cantrell و زوزه‌های توذمانی Staley بدون آن‌که جریان مقاومت خاص قهرمانان زیرزمینی را طی کند، به رادیوهای جریان اصلی راک وارد شد.

مرگ Staley در سی و چهار سالگی منکن است همه را متوجه ترانه‌های بسیار تاریک گروه کند. اما باعث تأسف بسیار خواهد شد اگر اعتیادش مایه اعتبار واقعی‌اش شود. با این برداشت که ترانه‌ها چون درباره‌ی موادی بودند که باعث مرگش شدند اصل‌تر و واقعی‌تر انگاشته شوند.

Layne Staley سریع زندگی کرد، چون مرد و احتمالاً در نوزدهم آوریل در آپارتمانش در سیاتل در حالی‌که وسایل تزریق هروئین در کنارش بود و چند روز از مرگش می‌گذشت، جسد زبانی از خود به‌جای گذاشته بود. او خواننده گروه Alice in Chains بود گروه grunge که در طول دهه ۹۰ بیش از ۱۰ میلیون نسخه از آثارشان به‌فروش رسید و به‌همان اندازه که درباره‌ی مواد مخدر و مرگ خوانده بود، درباره‌ی مسائل دیگر نیز ترانه داشتند. Staley در ترانه God Smack (سیلی خدا) از آلبوم Dirt (۱۹۹۲) که به‌فروش‌ترین آلبوم گروه است، می‌گوید: به‌نام خدا چه کار کردی؟ / دستت را برای کمی خوشی واقعی دراز کردی، مانند Tupac Shakur آقای مرگ خود را طوری پیش‌گویی کرد که کسی ترانه‌هایش را خیلی هم واقع‌انگارانه تصور نکند.